

Warszawa, 12 kwietnia 2019 r.

Sz. P. Filip Światała
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 22 marca 2019 r. (sygn. DCT3.8200.5.2019) dotyczące konsultacji społecznych w sprawie projektu z dnia 21 marca 2019 r. ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, poniżej wskazujemy uwagi do ww. projektu ustawy. Jednocześnie, uprzejmie dziękujemy za możliwość wzięcia udziału w konsultacjach.

Z wyrazami szacunku

Sylwia Rzymkowska

Sylwia Mroczkowska-Adamiak

Prezes Zarządu

Wiceprezes Zarządu

Zbigniew Sznitowski

Adam Abramowicz

Wiceprezes Zarządu

Wiceprezes Zarządu

1. Kryterium rentowności oraz tryb ustania obowiązywania uproszczonego porozumienia cenowego (art. 94 ust. 2 ustawy), zwanego dalej uAPA.

W naszej ocenie, kryterium rentowności wskazane w art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy nie znajduje uzasadnienia faktycznego, jednocześnie wprowadzając istotny poziom niepewności do instytucji, której celem jest ograniczenie niepewności podatników.

Zwracamy uwagę na fakt, iż wprowadzenie kryterium podatkowej rentowności na poziomie 1% spowoduje organicznie w możliwości wnioskowania o uAPA przez podmioty będące w fazie rozwoju (i z tego też względu mogące notować stratę podatkową). Ustawodawca nie ustosunkował się również (ani w ustawie, ani w wyjaśnieniach do ustawy) w jaki sposób kryterium 1% odnieść do wnioskodawcy, który jest członkiem podatkowej grupy kapitałowej.

Wnosimy zatem o usunięcie art. 94 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 ustawy (oraz odpowiednie zmiany redakcyjne) a także usunięcie art. 9a ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy.

W przypadku, gdyby powyższy postulat nie został zaakceptowany, zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 94 ust. 2 ustawy, uproszczone porozumienie cenowe nie obowiązuje, jeżeli w dwóch pierwszych latach okresu na jakie zostało wydane, udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, będzie niższy niż 1%.

Obecne brzmienie art. 94 ust. 2 projektu ustawy powoduje wątpliwości czy podatnik z powodu niespełnionego kryterium podatkowej rentowności w dwóch pierwszych latach obowiązywania uAPA, może wstecznie utracić prawo do skorzystania z przywilejów wynikających z otrzymanego uAPA, w szczególności do niestosowania ograniczeń wynikających z art. 15e ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej ustawa o CIT). W efekcie może to powodować zaległość podatkową i konieczność korekty rozliczenia podatkowego nawet za cztery zakończone lata podatkowe. Ilustruje to poniższy przykład:

Podatnik składa wniosek o uAPA w 2019 r. i uzyskuje uAPA w 2020 r. na 3 kolejne lata, począwszy od 2020 r. Podatnik jednocześnie korzysta z możliwości zaliczenia kosztów usług objętych uAPA, zgodnie z nowym brzmieniem art. 15e ust. 16 ustawy o CIT, za 2018 i 2019 r., dokonując korekty zeznania rocznego, a także odpowiednio ujmuje przedmiotowe koszty w rozliczeniu podatkowym za 2020 i 2021 r. Dopiero po zakończonym roku 2021 podatnik może stwierdzić, że udział dochodu podatkowego w przychodach podatkowych w latach 2020 i 2021 nie przekroczył wymaganego 1%, a w konsekwencji uzyskana uAPA nie obowiązuje. W tej sytuacji podatnik będzie zobowiązany do korekty rozliczeń podatkowych za lata 2018-2021 i zapłaty zaległego podatku dochodowego wraz z odsetkami.

Skoro uproszczone porozumienie cenowe jest decyzją, to do decyzji powinny się stosować tryby nadzwyczajne przewidziane w Ordynacji podatkowej, m.in. uchylenie lub wygaśnięcie decyzji. W naszej ocenie, obecne sformułowanie „uproszczone porozumienie cenowe nie obowiązuje” niewłaściwie odzwierciedla intencję ustawodawcy, którą jak rozumiemy jest wygaśnięcie uprzedniego porozumienia cenowego od dnia jego wydania. W naszej ocenie, jest to zbyt daleko idąca konsekwencja niewypełnienia kryterium rentowności, wprowadzająca

istotny poziom niepewności dla przedsiębiorców. Sugerujemy zatem modyfikację art. 94 ust. 2 projektu ustawy w następujący sposób:

„Jeżeli udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, będzie niższy niż 1% w dwóch pierwszych latach okresu, na jaki uproszczone porozumienie cenowe zostało wydane, przestaje ono obowiązywać począwszy od kolejnego roku.”

Dodatkowo, sugerujemy rozszerzenie zakresu wyjaśnień do ustawy o przypadki szczególne, tj. stosowanie przepisów w odniesieniu do wnioskodawców będących członkami podatkowych grup kapitałowych, czy też podmiotów w fazie rozruchu biznesowego.

2. Wnosimy o możliwość wnioskowania o uAPA nie tylko dla świadczeniobiorców, ale również dla świadczeniodawców, tj. rozszerzenie zakresu transakcji objętych uAPA o transakcje sprzedaży usług o niskiej wartości dodanej i pobierania opłat licencyjnych (zmiana w art. 71 pkt 2 ustawy wraz z odpowiednimi zmianami dot. zakresu wniosku o uAPA). Zmiana ta byłaby korzystna dla polskich grup kapitałowych, w których polski usługodawca / licencjodawca mógłby wnioskować o uAPA.

Jeżeli powyższa propozycja zmiany zostanie uwzględniona, zwracamy uwagę na fakt, że zakres informacji wymaganych we wniosku o uAPA, określony w art. 95 projektu ustawy, odnosi się w większości przypadków do nabywającej strony transakcji. W szczególności wymagane w ramach wniosku oświadczenia nie mają uzasadnienia z punktu widzenia strony sprzedającej, wnioskującej o uAPA. Dla przykładu, w świetle art. 95 ust. 1 pkt 2 lit b projektu ustawy, podatnik wnioskujący o uAPA dla transakcji, w której występuje w roli sprzedającego, musiałby oświadczać o zdarzeniach występujących lub niewystępujących u wszystkich podmiotów nabywających lub o działaniach podejmowanych lub niepodejmowanych przez wszystkie podmioty nabywające. W świetle powyższego, wnosimy o usunięcie zapisów art. 95 ust. 1 pkt 2 lit b projektu ustawy lub jego modyfikację w taki sposób, aby odnosił się do wniosków o uAPA, składanych przez podatnika występującego w roli nabywającego w transakcji, będącej przedmiotem wniosku.

3. Wnosimy o złagodzenie wymogów związanych ze złożeniem wniosku o uAPA, w szczególności obowiązku składania oświadczeń i ich podpisywania przez kierownika jednostki. W naszej opinii obowiązek przedłożenia oświadczeń podpisanych przez kierownika jednostki jest nieuzasadnionym utrudnieniem w procesie uzyskania uAPA, który w przypadku spółek z wieloosobowym zarządem może znacząco wydłużyć proces składania wniosku o wydanie porozumienia. Biorąc również pod uwagę brak analogicznego wymogu w przypadku wniosku o wydanie klasycznego APA, sugerujemy wykreślenie art. 95 ust. 4 z projektowanej ustawy lub jego modyfikację w taki sposób, aby wniosek o uAPA był podpisywany zgodnie z reprezentacją (uwaga w odniesieniu do podmiotów prawnych).

4. W zakresie art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, zwracamy uwagę, że w większości przypadków zakup usług o niskiej wartości dodanej dotyczy całości działalności przedsiębiorstwa. W związku z tym wymóg złożenia oświadczenia, z którą kategorią transakcji, określoną w załączniku do ustawy, wykonywaną przez wnioskodawcę w ramach prowadzonej działalności związana jest transakcja kontrolowana będąca przedmiotem wniosku, wydaje się niepotrzebny (art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy).

Proponujemy modyfikację art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b) projektu ustawy, z uwagi na fakt, że treść oświadczenia, które musi być załączone do wniosku o uAPA, jest zbyt szeroki (odnosi się do zakresu, przedmiotu, specyfiki i czynności wykonywanych w ramach transakcji kontrolowanej w stosunku do czynności wykonywanych samodzielnie lub świadczeń nabywanych od podmiotów trzecich). Pragniemy podkreślić, że w realiach grup kapitałowych mogą występować sytuacje, gdy pewien zakres świadczeń, np. usługi prawne są wykonywane zarówno przez strony trzecie, samodzielnie przez podatnika a także nabywane od podmiotów z grupy. W naszej ocenie, istotne jest spełnienie przesłanek uznania wydatku za koszt, czyli związek z przychodami lub zachowaniem albo zabezpieczeniem źródła przychodów.

Oświadczenie powinno zatem stanowić, że nabycie świadczeń w ramach transakcji kontrolowanej jest realizowane w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów.

W przypadku pozostawienia obecnego brzmienia omawianego oświadczenia, w kwestii technicznej sugerujemy usunięcie ostatniego myślnika, ponieważ wyłączenie dotyczy dwóch pierwszych przypadków. Mając na względzie powyższe, proponujemy następującą treść art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b) projektu ustawy:

b) oświadczenie, że zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z:

- *czynnościami wykonywanymi samodzielnie przez wnioskodawcę na własną rzecz lub*
- *świadczeniami nabywanymi przez wnioskodawcę na potrzeby własnej działalności od innych podmiotów,*

z wyłączeniem przypadków, gdy wnioskodawca szczegółowo uzasadni, że w takich sytuacjach podmioty niepowiązane wykonywałyby takie czynności lub nabywały takie świadczenia, w celu ograniczenia ryzyka prowadzonej działalności.

5. Sugerujemy wydłużenie okresu obowiązywania uAPA do okresu 5 lat podatkowych, czyli zaimplementowania rozwiązania podobnego, jak w odniesieniu do klasycznego APA. Wprowadzenie zasady, iż okres obowiązywania uAPA nie może być dłuży niż 3 lata podatkowe naszym zdaniem jest niezrozumiały oraz nieuzasadniony.

Skrócenie okresu obowiązywania w stosunku do klasycznego APA spowoduje bowiem zwiększenie obciążeń administracyjnych, jak również nie jest korzystne cenowo dla wnioskującego. Opłata od wniosku o odnowienie uproszczonego porozumienia jest równa opłacie za wydanie uproszczonego porozumienia, co powoduje, że wnioskodawca co każdy okres 3-letni będzie ponosił opłatę ryczałtową 20.000 zł.

Jednocześnie, wnosimy o wprowadzenie zasady w art. 96 ustawy, iż uproszczone porozumienie cenowe może dotyczyć okresu od początku roku podatkowego wnioskodawcy, w którym wniosek został złożony (analogicznie do regulacji APA).

6. W art. 73 ust. 1 pkt 5, 80 ust. 1 pkt 3 lit. c) oraz 93 ust. 1 pkt 4 wnosimy o usunięcie słowa „dokładnego”.